

Titel: Statsmanden et Ugeblad. No. 1-2

Citation: "Statsmanden et Ugeblad. No. 1-2", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 13. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_002_p13_bZONE1512731/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Vi seer da altsaa heraf, at, dersom Regenten skal kunne giøre sin Stat suidkommen og lykkelig saa maae alle hans Bestræbelser gaae ud paa at give Love, alt efter Tidernes Beskaffenhed, Omstændighedernes Afværling og Folkelagets Natur, at bringe sin Stat i saadan en Harmonie med andre Stater, at de hverken ved Fortrin skal giøre et Skaar i dens Lykkeligheder, eller ved Mangler skal kunne udsue den; at den kan holde dem Stangen i Fjerde; blive frygter og æret af dem ved Videnskaberens Udbredelse og derved at andre see at den med samlede Kræfter dyrker Fred, Fliid, Orden, Lydighed og Kunst.

Alt det saadan en Regent, uden at indskrænke sin egen Stats Lykkelighed, kan medvirke til andre Staters Opkomst og Floer, det paaligger ham tillige som en Pligt og det forherliger saameget mere hans Ihukommelse, som det synes at være friv fra Hensigt til uadel Egennytte. —
Jo snævrere hans Riges Strækning er, desto snarere kan han eftersee den, desto mueligere er det for ham at opnaae den store Bestemmelse, den Lokkelliggiorelse, som Staten fordrer af ham, da den, under sliq Betingelse, rakte ham Magten og Scepteret tillige. Det kan da være ligemeget hvor liden en Stat Regenten har at beherske, naar den kun kan ved en god Anvendelse af egne eller anskaffede Kræfter, komme til at blomstre i Lykkelighed; bliver Regenten nødt til at betiene sig af en anden Stats Fortrin til sit Opmærke, da maae det ikke skee ved Forurettelse; thi i saa Fald forfordoeler han samme Stat, hvilket kan geraade mange andre Stater til Nagdeel og hans egen til Skade; — een Mangel i hans egen Stat bør jo sættes af Sigte, naar saa mange andre maae lide derunder, og han er jo ikke forpligtet til at giøre hans egen Stat suidkommen, end den er beqvem til og ikke lykkelig.